

POSLANECKÁ SNĚMOVNA

HLASOVÁNÍ V POSLANECKÉ SNĚMOVNĚ

Hlasování je nejčastěji používaným rozhodovacím mechanismem ve všech parlamentech. Poslanecká sněmovna může přijmout usnesení pouze v případě, že se jednání účastní nejméně jedna třetina všech poslanců. Tento minimální počet – tzv. kvórum – je tedy 67 poslanců.

RŮZNÉ VĚTŠINY PŘI HLASOVÁNÍ

Obecně platí, že k přijetí jakéhokoliv usnesení Poslanecké sněmovny je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny právě přítomných poslanců. Tato většina je také označována jako **prostá většina**.

1. k vyhlášení válečného stavu nebo stavu ohrožení státu,
2. k vyslání ozbrojených sil mimo území České republiky nebo k souhlasu s pobytem ozbrojených sil jiných států na území ČR,
3. k účasti České republiky v mezinárodních obranných systémech,
4. při hlasování Sněmovny o návrhu zákona zamítnutého Senátem,
5. při hlasování o setrvání na původním znění návrhu zákona, který byl vrácen Senátem,
6. při hlasování o návrhu zákona, který byl vrácen prezidentem republiky,
7. k vyslovení nedůvěry vládě.

V některých případech ovšem Ústava stanoví, že k přijetí usnesení je zapotřebí vyššího počtu poslanců. Jedná se o tzv. **kvalifikovanou většinu**. Kvalifikovaná většina vyžaduje souhlas alespoň tří pětín všech poslanců (tj. 120). Dosažení tohoto počtu je zapotřebí k přijetí ústavního zákona nebo k souhlasu s ratifikací takové smlouvy, kterou se mají přenést některé pravomoci na mezinárodní organizaci nebo instituci. Dalším typem je **absolutní většina** – tedy souhlas nadpoloviční většiny všech poslanců (tj. 101). Dosažení této „stojedničkové“ většiny je zapotřebí v následujících případech (viz rámeček).

ZPŮSOBY HLASOVÁNÍ

Jednací řád Poslanecké sněmovny rozlišuje dva základní způsoby hlasování – veřejné a tajné. Za standardní způsob hlasování se považuje **hlasování veřejné**. Veřejnost, resp. voliči, tak mají možnost zjistit, jak poslanec hlasoval v každém hlasování. Existují dva způsoby, jimiž veřejné hlasování probíhá – nejobvyklejší způsob je **hlasování prostřednictvím elektronického hlasovacího zařízení a zdvižením ruky**. Každý poslanec má k tomu účelu elektronickou hlasovací kartu. Pomocí ní se poslanec při příchodu do jednacího sálu přihlásí k hlasovacímu zařízení, při odchodu z jednacího sálu se zase odhlásí. Za přítomného se považuje takový poslanec, který je v sále přítomen a zároveň je přihlášen prostřednictvím hlasovacího zařízení. Poslanec

hlasuje pro návrh nebo proti návrhu tak, že na základě pokynu předsedajícího stiskne tlačítko hlasovacího zařízení kdykoliv ve stanoveném intervalu a zvedne ruku. Jiné projevy se považují za zdržení

se hlasování. Hlasovat lze i bez použití elektronického zařízení (např. v případě jeho poruchy), zpravidla jen zdvižením ruky. Výsledky takového hlasování zjišťují skrutátoři.

Existují-li pochybnosti o správnosti počtu přihlášených poslanců v případě elektronického hlasování, může předsedající hlasování zrušit a vyzvat poslance, aby se přihlásili znovu. Hlasování vždy řídí předsedající schůze (tedy předseda nebo některý z místopředsedů Poslanecké sněmovny) a ten ostatní poslance upozorní, že bude přikročeno k hlasování. Platí také pravidlo, že se nejprve hlasuje pro návrh a poté proti návrhu. Probíhá-li hlasování pomocí elektronického zařízení, jsou jeho výsledky záhy uveřejněny na internetové adrese <https://www.psp.cz/sqw/hlasovani.sqw>

Druhým způsobem veřejného hlasování je **hlasování po jménech**. Předsedající schůze čte jména poslanců v abecedním pořadí počínaje poslancem, kterého předem vylosuje. Vyvolaný poslanec se nahlas vysloví „pro návrh“ nebo „proti návrhu“ nebo oznámí, že se hlasování zdržel. Předsedající pak každou odpověď opakuje a ta se stává součástí stenografického záznamu. Tato forma veřejného hlasování je podle jednacího řádu povinná při rozhodování o vyjádření důvěry a nedůvěry vládě.

Konečně posledním typem hlasování, které se používá při rozhodování v Poslanecké sněmovně, je **hlasování tajné**. Provádí se prostřednictvím hlasovacích lístků, které poslanci vhodí do urny. Průběh

hlasování řídí volební komise složená z poslanců podle zásady poměrného zastoupení. Tajná volba se koná nejvýše ve dvou kolech a je platná, pokud byly hlasovací lístky vydány alespoň jedné třetině poslanců. Tímto způsobem se vždy volí předseda a místopředsedové Poslanecké sněmovny a předsedové výborů a komisí. V dalších případech se tajné hlasování používá například při volbě veřejného ochránce práv (tzv. ombudsmana) a jeho zástupce či při volbě členů celé řady dalších institucí.

VÝSLEDEK HLASOVÁNÍ

Výsledek hlasování je vyhlášen předsedajícím nebo v případě tajné volby předsedou volební komise. Při vyhlášení je třeba vždy uvést pořadové číslo hlasování, sdělení počtu přítomných poslanců, počet hlasů odevzdaných pro návrh a proti návrhu. Na závěr předsedající vyhlásí, zda byl návrh přijat. Z hlasovacího zařízení se pak vytiskne výsledek hlasování obsahující informaci, z níž je patrné, jak který poslanec hlasoval. Každý poslanec pak může vznést při hlasování nebo bezprostředně po něm námitku proti průběhu nebo výsledku hlasování. O takové námitce Sněmovna nevede rozpravu. Vyhoví-li Sněmovna námitce, musí se hlasování opakovat. Informace o výsledku hlasování musí být veřejnosti a sdělovacím prostředkům na požádání dostupná.

SHRNUTÍ

- Poslanecká sněmovna přijímá svá rozhodnutí na základě hlasování
- Hlasování může být veřejné nebo tajné
- Existují různé druhy hlasovacích většin: prostá, kvalifikovaná a absolutní
- Poslanci obvykle hlasují prostřednictvím elektronického zařízení a zdvižením ruky
- Výsledky všech veřejných hlasování jsou dostupné na internetové adrese: www.psp.cz

